

Bet. o. Lovf. om Fiskerilaan.

Laan til Laaneforeninger have hidtil været mindre eftersøgte, men til Gengæld have de fuldt ud virket efter Ønske, idet Laaneforeningernes Medlemmer have været veltilfredse med Laanene og rettidig indbetalt Afdrag og Renter til Statslaanefonden.

De direkte Laan synes i enkelte Tilfælde at være givne til Folk, der have manglet Erfaring og Energi til at drive det Fiskeri, hvortil Fartøjet blev bygget, og undertiden synes Laanene at være ydede efter en for høj Vurdering. Laaneforeningerne ere kun blevne oprettede efter den nøjeste og ædrueligste Overvejelse, hvilket er naturligt, da alle Medlemmer ere solidariske, og det er sikkert saaledes, at Solidariteten har medført, at man alle Steder har været meget forsigtig saavel med Hensyn til Vedtagelse af Vedtægter for Udlaanene som i den hele Administration. Bestyrelserne synes overalt at have klargjort sig Betydningen af ikke at udlaane noget Beløb uden tilstrækkelig Sikkerhed, saa de overfor Generalforsamlingerne have kunnet forsvare og klare for hvert enkelt givet Laan. De stillede 2 Ændringsforslag er under Nr. 9 og 10 ere derfor ogsaa knyttede til den i Lovforslaget udvidede Ret til Laan til nye Øjemed.

Efter den gældende Lov kunne Laanene kun ydes Foreningens Medlemmer til Anskaffelse, Istandsættelse eller Forbedring af Fiskefartøjer og Baade og til Anskaffelse af Fiskeredskaber. Efter Lovforslaget er — som helt eller delvis nyt — i § 4, Afsnit a, efter „Fiskeredskaber“ tilføjet: „samt til Opførelse, Istandsættelse eller Forbedring af Ishuse, Røgerier og Salterier“.

Da nu saadanne Foretagender som Ishuse, Røgerier, Salterier og den af Udvalget foreslaaede Tilføjelse: Konserveringsanstalter ikke hidtil have været støttede og neppe fremtidig bør støttes som Enkeltmandsforetagender, men derimod bør støttes kraftigt som Fællesforetagender, saa tage de under Nr. 9 og 10 stillede Ændringsforslag ogsaa Hensyn hertil.

Efter indhentede Oplysninger fra Dansk Fiskeriforening vil det være af ret

stor Betydning at støtte saadanne Fællesforetagender, der alle dels gaa ud paa at forhøje Fangstens Værdi og dels at konservere den, naar stor Massefangst, f. Eks. af Sild, Brisling, Makrel, hindrer Afsætning i fersk Tilstand til Priser, der i nogen Maade give Fiskerne en passende Løn for deres Arbejde.

Da det endvidere forudsættes, at flere nye Laaneforeninger ønskes oprettede af Hensyn til saadanne Fællesforetagender, og det til disse i de fleste Tilfælde vil være nødvendigt at yde større Laan, end der efter Forslaget kan gives til enkelte Fiskere, har man fundet det rigtigt at lade disse Laans Størrelse være afhængig af, at det godtgøres:

1. at det ydes til et alment Fællesforetagende, som samtlige Laaneforeningens Medlemmer have Adgang til at blive Interessenter af,
2. at saadanne større Laan skulle vedtages paa en Generalforsamling sammenkaldt i det angivne Øjemed, og
3. at Forslaget skal vedtages af mindst $\frac{3}{5}$ af Laaneforeningens Medlemmer.

Denne sidste Bestemmelse er indsat for at godtgøre, at det ikke er et Enkeltmandsforetagende, men et virkeligt Fællesforetagende, der støttes.

Hele Udvalget har som nævnt været enigt om at foreslaa Summen til direkte Laan forhøjet fra 200,000 til 250,000 Kr. paa Grund af det stigende Begær efter disse Laan, der yderligere vil øges for hver ny Fiskerihavn, som bygges, og hvorfra et mere søgaaende Fiskeri kan drives.

Udvalget formener derhos, at der i Loven maa optages Bestemmelse om, hvem der har Adgang til direkte Laan, og er enigt om, at der maa fordres Indfødsret og Attest fra to troværdige Personer for, at Andragerne ere flittige, ædruelige og sparsommelige Mænd, derhos har en passende Alder — et Flertal mener 22 Aar, et Mindretal 25 Aar.

Et Mindretal fremsætter endvidere Forslag om, at Fiskerne bør godtgøres at være Ejere af mindst $\frac{1}{10}$ af Fartøjets Værdi og ikke ved egne Midler ere i Stand